

[Villemoes.]

man havde beregnet det til, og ifølge den højtærede Finansministers Budgettering i Forslaget skulde det kun blive 4 Mill. Kr., saa det skulde altsaa ikke være nogen Merindtægt, og det, jeg gerne vilde have slaæet fast, ogsaa for os, der agter at stemme for Lovforslaget, er, om Papirprisen som Følge deraf stiger. Jeg har altsaa forlods faaet det Indtryk, at det ikke skulde blive Tilfældet.

Paa den anden Side er jo en hel Del af de Ting, som nu skal have en forhøjet Position, af ikke saa lidt luksusræget Karakter. De Ting, som er nævnt af Ministeren, og som jeg ogsaa nævnte før: Tobak, Sølv- og Guldvarer etc., er Ting, som mange Gange har faaet en Forhøjelse af Told-satsen, men det er Ting, som maaske er af en saadan Art, at de hører til det, der bedst kan taale det; det er i hvert Fald Ting, som de, der ikke kan købe dem, i nogen Grad kan undvære.

Vi har hørt en Del om de meget højere Beløb, der er indgaaet i det forløbne Aar. Hvis jeg ikke tager meget fejl, er det paa de direkte Skatter paa Formue og Indtægt 80 Mill. Kr. mere, end Ministeren havde budgetteret, og paa indirekte Skatter — jeg ved ikke, om det var hundrede og nogle og tyve eller hundrede og nogle og halvfems Millioner. Men i hvert Tilfælde har Skatterne givet meget højere Beløb end budgetteret, og det kan vi kun være glade for, i Særdeleshed da vi ogsaa er fuldt ud vidende om, at Statens Udgifter er steget ganske uhyggeligt i den samme Tid. Indtægtstabets for Statskassen ved denne Importafgifts Bortfald opgøres til 15 Mill. Kr., og den Compensation, der er foreslaæet, skulde altsaa i alt Fald fuldt og helt kunne dække det. Jeg kan jo ikke vide, hvorvidt det kan holde, men vi har den Erfaring her i Rigsdagen, at den højtærede Finansminister indtil Dato i sine Beregninger har været paa den sikre Side. Paa den anden Side synes jeg ikke, at nærværende Tillægslovsforslag i og for sig skulde betinge en Baggrund for, at der kunde være Udsigt til, at der skulde flyde nogle Millioner mere ind i Statskassen som Følge af, at vi mister Importafgiften; det skulde helst være saadan, at det kunde hvile i sig selv.

Men i hvert Fald kan jeg nok se, at Landstinget som saadant ikke paa dette fremrykkede Tidspunkt kan faa megen Baggrund for at gøre en saglig og overvejende Indsats i Spørgsmaalet, og alt taget i Betragtning er det min Gruppens Mening, at

vi vil stemme for Lovforslaget, saaledes som det nu er forelagt af den højtærede Finansminister.

Axel B. Lange: Det foreliggende Forslags Lyspunkt er jo, at Importafgifterne i Loven af Oktober 1941 bortfalder. Allerede ved Vedtagelsen af denne Lov bortfaldt nogle af Afgifterne, og vi udtalte dengang fra vor Side Ønsket om, at Resten af disse snart maatte bortfalde. Det sker nu fra 1. April, og det maa betragtes som en Lettelse for Erhvervslivet og som billigørende for Produktion og Forbrug.

Men, desværre mener den højtærede Finansminister jo, det er nødvendigt at kræve Dækning gennem Forhøjelse af andre Afgifter, og vender sig til de samme Omraader, som altid maa holde for; stærke Drikke, herunder Øl, og Tobak maa jo hver Gang holde for. Vi maa naturligt spørge, om man ikke mener, der er nogen Grænse for disse Skatteobjekters Bæreevne. Vi mener, der her er Tale om gode Skatteobjekter, men vi mener ikke, deres Bæreevne er ubegrænset, og man maa heller ikke se bort fra de store beskæftigelses- og erhvervsmæssige Interesser, der er knyttet til Produktionen og Omsætningen af disse Varer.

Forslagets § 3, der omhandler Ændringer i en Række af Toldlovens Løbenumre, har der ikke, med den korte Tid der er til Behandling af Forslaget her i Tinget, været nogen Mulighed for virkelig at sætte sig ind i, ikke mindst fordi dette Forslag forelægges paa en Dag, hvor Tingets Medlemmers Tid er optaget af Behandling af mange andre Ting, og der har heller ikke været nogen Mulighed for Erhvervslivet for at optage Forhandlinger eller for os til at søge Erhvervslivet og faa den sagkyndige Vejledning, vi igennem disse Forhandlinger kunde faa. Vi maa derfor fastholde, at denne Del af Forslaget maa gennemføres alene paa den højtærede Finansministers Ansvar. Hvis det viser sig, at disse Ændringer indeholder uheldige Bestemmelser, maa vi have Lov til at komme tilbage til det igen og søge at faa gennemført Ændringer deri.

Men vi bøjer os for den Situation, vi er i, og vi bøjer os for den højtærede Finansministers Krav om Dækning for Importafgifterne gennem andre indirekte Skatter. Naar vi gør det, er det fordi vi mener, at det er udelukket at foretage yderligere Forhøjelser af de direkte Skatter. Derfor maa vi tage Forholdene, som de nu engang ligger, og jeg skal anbefale mine Parti-